

Soprenent. Hi ha [professors universitaris](#) que pensen i, encara més, creuen que, a Xina, els [taulellets](#) de la Plana es venen en valencià. I no en anglès, o en mandarí. Manies persecutòries, sembla, dels qui mamprenen la diferència cultural —l'idioma— com a limitació, frontera, duana, restricció i, per tant, defecte letal de l'economia europea. Tesi d'il·lustre professor universitari: «*La llengua com a tara*». En poques paraules: *si no compres en anglès ets un subnormal... Idiota!*

«La existencia de una lengua común en los Estados Unidos facilita el comercio, también intelectual, y desafía, incluso, los dogmas del multiculturalismo. Mientras tanto Europa se vanagloria de que el Parlamento europeo podrá recibir documentos escritos en catalán, y en catalán habrá de contestarlos.»

Tesi implícita pornogràfica: *el Parlament Europeu com a comerç*. Comerç intel·lectual: la transacció, la subhasta, el tràfic, l'exportació, la importació, la deportació, el negoci dels intel·lectuals, i en una sola llengua. Una, gran i lliure. Negoci d'alguns professors universitaris.

Quin *déjà vu*! Tot açò [recorda molt](#) les paraules *monoculturals no dogmàtiques* d'un altre professor universitari, aquest en Georgetown: «*La excepción cultural es el refugio de las culturas que están siendo derrotadas*». *¡Toma ya!* l'asnarenca sentència transforma automàticament en refugiats culturals el 90% dels habitants del planeta i, tot d'una, els envia a l'exili. A una altra galàxia. l'altre professor, el de la Barcelona *multicultural i dogmàtica*, blogueja que «*la construcción de aduanas supone un gasto considerable de pensamiento y de energía, por parte de las élites empeñadas*». I tant! Estalviem, doncs. Un genocidi a temps sortiria més barat.